1962

PARENTATION

Bland våra egna som vi idag skall ägna några ord och kärleksfulla tankar, och som under det gångna ~~årrk~~ knutsåret gått att träda fram för Honom som både sanningen, rättrådigheten och kärleken lyda, har det fogat sig så att de alla tre äro födda landskroniter och här ha fullgjort sin skolgång och delvis ock sina verksamhetsår på skilda områden. Det gäller tullöverkontrollören Sigurd Dencker, skeppsredaren Harry Persson och stadsmäklaren Carl Olsson. De hade alla upplevt sina pojk- och ungdomsår under den så kallade "gamla goda tiden", som visst var på sitt sätt både gammal och god för både handelsmän, industrierna och annat folk. Men adjektivet "god" gick ju inte precis att passa in på industri- och andra arbetaregrupper, där arbetslönerna höll sig omkring 10 kronor per vecka. Penningvärdet var ju visserligen ett helt annat. På Stadshotellet kunde man t.ex. få en prima sexa för 50 öre med fritt brännvin. Och så otroligt det än låter var det åtskilliga av den tidens industriarbetare som på sina minimala löner kunde skapa sig ett litet visserligen blygsamt eget hus, beläget vid Vagnmans~~ga~~, Förenings- eller Byt~~er~~ningsgatan. Man förstår också den "arbetarerörelse" som, vid denna tid började växa fram över landet, varvid inte minst i Landskrona en rad pioniärer framträdde för en förbättrad social och ekonomisk ställning för det kroppsarbetande folket, burna av en idealitet och ett patos som måste tillvinna sig uteslutande respekt och aktning.

<u>Sigurd Dencker</u> var en pigg och hurtig pojke med öppna ögon både för böckernas visdom och naturens fria, mångskiftande rikedom. Han började sin skolgång hos fröken Gustafsson vid

Elementarskolan för flickor i första förberedande, kom så till Latinskolan och därefter till det då nystartade Landskrona Gymnasium, där "maturitetsexamen" avverkades. Sedan blev det Lunds Universitet med fil. kandexamen i den matematiska disciplinen som ett lyckligt resultat. Men Landskrona lockade med hemtrevnaden i den glada familjekretsen i det Denckerska huset vid Järnvägsgatan och det fria kringströvande livet med bössan i handen på fäladsmarkerna, Häljarps holmar eller i Smålandsskogarna i Martin Peterssons trygga och trevliga sällskap.. Eller på Idrottsplatsen, där Otto Krut-Svensson skötte och så småningom fick en riktigt framstående idrottsman och pristagare av den ambitiöse och energiske ynglingen.

Samtidigt med studierna i Lund skrev han in sig i Tullverket och kom 1912 till Landskrona och här blev det så småningom bland andra uppdrag även stadsfullmäktigeskap Det blev ingen paragraf- och partiman av honom utan, som hela hans natur var, en frisk, klok ochförnuftig och självständig herre med en befriande humors nådegåva när det började trassla till sig om gator, husbyggen och planteringar. Hans stora intresse för alla sociala frågor förnekade sig aldrig, och goda vänner hade han överallt både vid Bytaregatan och på Oscarsbalerna på Stadshotellet den 1 december. Han ville emellertid ha lite omväxling i tullgörolen och gav sig iväg som tullförvaltare i Charlottenberg vid den norska gränsen, men längtade åter till de skånska markerna slog sig ner som överkontrollör i Hälsingborg. Det blev dock tyvärr bara fyra år han vid full hälsa fick njuta av Sundets vind och vågor.

Det var många trogna vänner som slöt upp vid hans bår.

Hemmet och barnen var annars Carl Olssons hela värld. Ha är inräknad i Knutsgillets hävder på de goda människornas albumblad.